

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ш. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 ш. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бес-
сарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зніма адреси і зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-25.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Курціюс у Лондоні.

Львів, 4. червня 1931.

Сьогодні вечір виїжджають з Берліна канцлер Брінінг і міністр закордонних справ Німеччини Курціюс до Англії, як давно вже запрошені туди гості прем'єра Великої Британії Мекдональда. Вони переведуть кілька днів у затишній літній резиденції свого господаря у Чекек біля Лондону, але перемоніал їхнього побуту обіймає теж м. ін. цілком офіційну аудієнцію в англійського короля у Лондоні. Та взагалі ця поїздка цих двох найвищих відповідальних німецьких державних діячів не тільки не має „приватного“ характеру, але — навпаки — в політичній події величезного міжнародного значіння і хто знав, чи не стане переломовим моментом в теорії післявоєнної Європи, даючи почин до нової конфігурації європейських держав з усіма можливими її наслідками.

По-раз перший від часу, коли залунав у Німеччині оклик „Gott strafe England“, німецькі міністри йдуть до Лондону не лише, як гості, але як гості раді господарям, сподіючись одночасно чимало самим зискати від цих відвідин. В липні 1924 року той самий Мекдональд заініціював лондонську конференцію, на якій уперше, після шеститижневих нарад, торгів і суперечок устійовено справу німецьких воєнних відшкодувань, пішовши тоді на максимальні — серед тодішніх умов — уступки Німеччині, головном же уступку, що зверхне потрактовано її як рівноправного партнера, який трохі більше добровільно, ніж у Версай, має покласти свій підпис під обов'язуючу його умову (т. зв. план Доза з 30. VIII. 1924). Послідувала після того умова в Льюкарно, німці приступили до Ліги Націй, зріс міжнародний авторитет Німеччини та зросла внутрішня її сила. І поступово зростала у світі свідомість неможливості видусити з німецького організму 42-ох мільярдів нім. марок у золоті, передбачених планом Доза, без господарсько-політичного потрясіння і в країнах самих вірителів. І різно в 5 літ після лондонської конференції підписано у Газі нову умову, в якій зредуковано суму 42-ох мільярдів воєнного боргу Німеччини до 36 мільярдів, розложивши їх платність на 37 літ (план Йонга з 31. VIII. 1929). Від цього часу не минули і два роки, а фактично з таким трудом зваженим план Йонга лежить нині в руїнах: ні хто вже мабуть із поважних європейських та американських політиків і економістів не сумнівається, що нова ревізія проблеми німецьких репарацій це лише питання часу і то часу дуже недалекого. І для усіх звучить уже цілком гротесково передбачувана у версайському договорі сума 140 мільярдів марок, які казали тоді Німеччині звертати по відшкодуванням титулом звороту воєнного відшкодування.

Справа німецьких платностей, найтісніше зв'язана з цілою нинішньою господарською кризою Європи, буде безумовно творити одну з найважливіших точок чекерськ. нарад. Каже про це цілком отверто офіційний орган англ. прем'єра „Дейлі Геральд“, вказуючи одночасно на можливість нової міжнародної репараційної конференції. Але це теж не єдина тема для розмов. Переговісім належить тули й проблема австро-німецького „аншлюсу“, яка стільки шуму наробила у зв'язку з планом митної унії між цими двома німецькими республіками. Велика резерва, яку проявив у цій справі Гендерсон у Женеві, який безпосередньо давав планати „нейтральне“ ставлення Англії, лише формально підтримують свою союзнницю Францію, — промовчує до зовсім отвертої виїмки думок на цю тему — в чотирі очі з п. Курціюсом. А поруч з цими двома справами характеру господарсько-політичного є цілий комплекс справ уже суто-політичних, які в однаковій мірі цікавлять і торкаються обох держав: Англії і Німеччини.

Одною з них є власне питання роззброєння, яке виріває з цілою парадокс на весну сльозного року на міжнародній роззброєній конференції у Женеві. Чи хто паціфіст, чи мілітарист, ентузіаст утопії про всемірний рай без армій на землі в пові, під землею і в повітряних просторах, — чи її ворог, — все одно всі

погоджуються, що явний розрив на тій конференції, явне фіаско довголітніх притотувань до неї, може мати жахливі наслідки. Але одночасно щораз яснішою стає у широкому світі правда, що політика Льюкарна стоїть на роздоріжжі: бо не можна погодити військово-політичну і політично-господарську супрематію Франції з політичними і господарськими еманіпаційними змаганнями Німеччини. Та одночасно перед усіма третіми державами вириває дилема: або піддаватися цій французькій супрематії або йти на зближення з Німеччиною, не лякаючися проходження приязни з Францією.

І ось, трудно собі уявити, щоби при такій зустрічі таких державних діячів, як Мекдональд і Брінінг та Гендерсон і Курціюс не обмірковувало проблем міжнародної політики в її найширшій площині. У цій площині виривають з одна-

Ні замки, ні сторож, ні пес

не перешкоджають злодіям вломитися в Ваше мешкання і зрабувати Ваше майно, тому обезпечіть його від крадіжки із вломом у Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“

у Львові, вул. Руска ч. 20,

кою силою проблеми заходу Європи (триквіст союзу Антанти, Франція-Італія і т. д.), середньої („аншлюс“, шляхи на Балкан), що в східній (відношення до СРСР, німецько-польський спір).

Не диво, що весь політичний світ з надзвичайним напруженням слідкує за подорожжями німецьких міністрів і її вислідами, дарма, що ці висліди не так швидко стануть світові відомі.

Життя і положення білоруського народу в Польщі.

II. Причина розколу серед білоруського громадянства.

Нема сумніву, що теперішня гостра диференціація серед білорусів сягає своїми початками до акції Громади. До повстання Громади білоруське громадянство, хоч і здиференційоване ідеологічно, мало всеж такі свій об'єднуючий центр, яким був Білоруський Національний Комітет. Це той самий Комітет, що від 1919 р. зазначував свою діяльність численними загальнобілоруськими виступами національно-політичного характеру, в тім числі і виступами на міжнародній арені, а в 1922 р. участю у виборчому блоку національних меншостей у Польщі (відома 16-жа). У тому Комітеті були репрезентовані всі напрями білоруської політичної думки, словом усі партійні групи та всі громадські організації культурно-освітнього і господарського характеру.

Коли повстала Громада, що була ліберальна і під соціальним оглядом радикальна, то вона, не зважаючи на паритетний принцип партійного представництва, заняла в Білоруському Національному Комітеті керуюче становище тому, що мала домінуючі впливи і в тих громадських організаціях, які посилали своїх представників до Комітету. З таким станом справи важко було погодитися білоруській християнській демократії та її еманції т. зв. Селянському Союзові. У зв'язку з цим і прийшло до першого розколу серед білоруського громадянства. Хадеки і Сель. Союз утворили свій окремий Національний Комітет, який і почав свою працю під фірмою загально-національної установи, претендуючи на загально-національне представництво.

Те, що соціально-радикальний напрям Громади не міг бути симпатичним для хадеків та їх установ, було зовсім природним явищем. Але до розриву причинилась не тільки названа, скажім, ідеологічна розбіжність, яка, до речі, була в партійних програмах майже неспостережна, бож хадеки після повстання Громади і проголошення її програми опублікували свою нову програму, майже ідентичну з програмою Громади. Головною причиною розколу була т. зв. політична орієнтація.

Річ у тому, що Громада, приймаючи за свій національний політичний ідеал об'єднання всіх білоруських земель в незалежній білоруській державі (це саме висували і хадеки), орієнтувалася на Мінськ, що став столицею Радянської Білорусі та головним осередком широко-поставленої творчої національно-культурної праці. У Радянській Білорусі саме тоді почалась була білорусизація, крім того повстала там ціла низка вищих навчальних і наукових білоруських установ (університет, Сільсько-Господарська Академія, Інститут Білоруської Культури, перетворений потім у Білоруську Академію Наук і т. п.), повстали десятки середніх і тисячі початкових державних білоруських шкіл, білоруське державне видавництво, три білоруські державні театри і ціла низка інших білоруських установ. Тоді це було природним явищем, що очі білорусів у Польщі.

де білоруських матуристів не приймали до вищих шкіл (так було до 1928 р.), і де замість позаміжних сотень білоруських народних шкіл існували тільки польські, звертались до Мінська, як до серця Білорусі, бо — як заявив буг б. посол Тарашкевич, тодішній голова Громади у польському союзі, — білоруси з Польщі бачили там, на сході, свій „білоруський дім“.

Тут треба підкреслити, що комуністи, дуже добре орієнтуючись у тому вражінні, яке викликала серед білорусів у Польщі культурна робота в Радянській Білорусі, робили зі свого боку все, щоби серед білоруського населення в Польщі яконайбільше поширити і скріпити симпатії до Радянської Білорусі. У тій цілі Комінтерн видав був енуційцію, в якій говорилося, що „про те, до кого має належати Вільно, вирішить воля працюючих має західної Білорусі“. Отже не Польща і не Литва, між якими йде з давня боротьба за Вільно, цей старий центр білоруської культури, а білоруси. Ця енуційція викликала була незвичайне заворушення у Ковні. Литовський уряд поставив московському урядові дипломатичною дорогою запит: чи він признає важними відповідні точки литовсько-білоруського договору, підписаного в Москві у 1920 р., на основі якого більшовицький уряд проголосив своє *desinteressement* відносно земель на захід від литовсько-білоруської границі, усталеної переговорами в Москві. Чічерін дав на цей запит дипломатичну відповідь, що, мовляв, уряд СРСР зовсім не зв'язаний тими чи іншими енуційціями Комінтерну і від московського договору не відмовляється. Такою відповіддю Ковню не могло, очевидно, вдоволитись і заспокоїтись. Ковенські політики прийшли до пересвідчення, що треба почати боротьбу з орієнтацією на Мінськ серед самих-же білорусів. У білоруському громадянстві нашіли вони співчуваючу цьому групі, яка з давня була зв'язана ідеологічно з литовською християнською демократією і ще в 1920 р. публічно заявляла, що до Вільна не має ніяких претенсій і вважає його столицею Литви. Були це білоруські християнські демократи.

Білоруська хадеція, яка ще в 1926 р. мала як організація чисто католицький характер, в ім'я католицької єдності білорусів з литовцями в околицях Вільна і Городна все стояла на ґрунті поділу Білорусі на католицьку і православну з тим, що частина з католицькою більшістю має будувати свою державність спільно з литовцями. Тому не дивно, що для боротьби з орієнтацією на Мінськ серед білоруського громадянства литовці нашіли собі широкі, відданих, безкорисних та ідейних союзників у білоруських хадеків, з якими йшов і слабенський Селянський Союз. Ось з такої то причини почалась непримирима боротьба на життя і на смерть, яка й характеризує білоруське політичне життя по нинішній день. Дарма, що Громада вже давно ліквідована.

Тепер уже всім стане зрозумілим, чому при такому стані внутрішніх відносин серед білорусів важко говорити про існування єдиного білоруського національного центру. Деякий час існували побіч себе два такі "центри", що мали навіть однакову назву „національних комітетів“.

Один з них, що мав перевагу Громади й П. Ідеології, протримався недовго після розв'язання Громади. Другий існує і досі, маючи на чолі б. сенатора Богдановича і гуртуючи в собі виключно представників хадецько-сельсоюзницького напрямку.

Українська наука на вигнанні.

З нагоди девятиліття Української Господарської Академії в ЧСР.

Положення українського народу на культурному полі не втірає. Як відомо, українці в Польщі не мають досі ні одної високої школи. Високе шкільництво на Радянській Україні, завдяки деяким заходам більшовицької влади, втратило свій природний шлях служіння чистій науці. Парафразуючи відомий середньовічний вислів — *philosophia est ancilla theologiae* — можна сказати без прибільшення, що на Радянській Україні *scientia est ancilla politicae* — служіння комуністичній владі, диктаторського чужого режиму. Смішно вимагати від математика лише марксистського розв'язання формул, або від археолога комуністичного підходу до вивчення викопаних черепків, але на Радянській Україні цього вимагають модерні інквізитори сучасної української науки. Тому широкого значіння набирає розвиток української науки в свободних, демократичних європейських умовах, подальше від комуністичної диктатури. Через це наукова праця емігрантів дуже важлива для дальшого розвитку української культури. І тому наші свята українських наукових заведень на еміграції мають бути святами усього українського світового громадянства.

Дня 16. травня 1931 р. в затишному купелі-вотому місті Чехословаччини — Подєбрадах скромно, але достойно Українська Господарська Академія в ЧСР відсвяткувала свій дев'ятий академічний день. За дев'ять років свого існування Академія розвинулася в широко розгалужену високу технічну школу, справжню політехніку. Створена для задоволення культурних потреб емігрантів, Академія в своєму розвитку не спинилася на цьому обмеженому завданні і тепер перешагнула потреби нашої крайової молоді до набуття високошкільного знання.

З нагоди академічного дня відбулася у великій залі подєбрідського „Сокола“ врочиста академія при численній участі місцевої української колонії та гостей. Відкрив свято іменем сенату ректор професор Б. Іваницький і привітав присутніх гостей-чехів, представників українських ансохних шкіл та різних науково-культурних і культурно-професійних організацій, присутніх членів лекторського персоналу та академічну молоді. З представників інституцій та організацій були присутні: від Українського Університету в Празі та Українського Академічного Комітету — ректор проф. Яковлів, від Українського Педагогічного Інституту в Празі та Математико-Природничого Товариства — ректор проф. Гармашів, від Філософічного Факультету Українського Університету проф. Щербаківський,

від Міської Ради Подєбрад — директор Кратохвіль, від повітового уряду д-р Мюллер, від відділу Хліборобського Об'єднання в Подєбрадах — директор Дуудера, від Українського Правничого Товариства в ЧСР проф. К. Лоский, від Історично-Філософічного Товариства і Музею Визвольної Бороти України проф. Антонович, від Спілки Українських Лікарів в ЧСР — проф. Матюшенко, від Товариства Українських Інженерів в ЧСР — інж. Яремич, інж. Клименко та інж. Гринина, від редакції „Poděbradské Noviny“ редактор Волинеш.

У своїй вступній промові після проспівання студентським хором під проводом доц. Щуровської-Росіневич, „Гімн Академії“, ректор проф. Іваницький коротко зупинився на основних моментах повстання та розвитку Академії.

Дня 16. травня 1922 р. Міністерство Хліборобства Чехословачької Республіки затвердило статут приватної Української Господарської Академії „як інститут з подібною організацією, що його мала бувати Академія в Таборі“, додаючи, що ця школа є „приватним хліборобським інститутом з високошкільною організацією“. Ця перша українська висока технічна школа повстала на чеській землі завдяки дуже прихильному відношенню президента Масарика та уряду ЧСР до національно-культурних потреб української еміграції. В імені Академії ректор проф. Іваницький висловив найсердечніші і найглибші почуття вдячності п. президентові, додаючи, що напередодні цього свята відбулося сесійне засідання Професорської Ради Академії, яка згадуючи обставини повстання Академії, постановила вислати своє привітання президентові. Ректор проф. Іваницький згадав також за всіх членів уряду та вищих урядовців Чехословачької Республіки, що виявили доброзичливе відношення та особливо прислужилися до заснування Академії: міністрів д-ра Бенеша, д-ра Годжу, Вехіне, д-ра Гірсу та вищих урядовців д-ра Гелетерікорна, д-ра Райха, д-ра Завазала, проф. Чванчару і висловив їм також шире подяку (збори прилучилися до слів промови оплесками). Фондатором Академії був Український Громадський Комітет у Празі, що 31. січня 1922 р. вибрав спеціальну Організаційну Комісію для підготовки справи організації школи. Можливість такої організації технічної школи виявилася після того, як Український Громадський Комітет вступив у близькі взаємини з Всеукраїнською Спілкою Сільсько-Господарських Техніків, що перебувала в той час на еміграції на теренах Польщі.

Сильна піна

яку дає мильце до зубів ОДОЛЬ —

чистить основно зуби і надає їм блискучу біліну. — Мильце ОДОЛЬ приємне і не дразнить ясен.

Ця Спілка зробила плани навчання та дала основний контингент першого складу Професорської Ради Академії; з її осередку вийшли й перша Президія Академії та декани двох факультетів.

На перших початках свого існування Академія підлягала Міністерству Закордонних Справ (в справах господарських) і Хліборобства (в справах педагогічних) і була тісно зв'язана з Українським Громадським Комітетом. Але розпорядком Міністерства Закордонних Справ з дня 28. серпня 1923 р. Академію відділено від Громадського Комітету і, в такий спосіб, усамостворено. З дня 31-го січня 1928 р. Академія перейшла цілком до компетенції Міністерства Хліборобства.

При своєму заснуванні Академія була розрахована на трьохрічний курс. Але скоро виявилось, що за такий короткий час не можна виконати повної програми Академії. Через це розпорядженням Міністерства Закордонних Справ з дня 11. листопада 1924 р. в порозумінні з Міністерством Хліборобства Академію перетворено в чотирьохрічну школу з відповідною зміною планів навчання. Новий статут Академії затверджено Професорською Радою Академії дня 23. травня 1925 року.

Організаційний період Академії остаточно закінчився з початком 1927 р., коли то прийшов перший випуск інженерів. До 1926 р. слухачі Академії комплектувалися майже виключно з емігрантів, а від 1926 р. до Академії в дуже помітній кількості почали прибувати слухачі з українських земель у Польщі.

С. Ко-ський.

(Продовження буде.)

СКРІПИТИ ФРЕКВЕНЦІЮ нашої молоді в середніх школах є нашим обов'язком. Тому влаштовуймо негайно безплатні підготовчі курси до гімназій, виділових шкіл та учительських семінарій! Засновуймо скрізь дешеві бурси — для бідних селянських дітей!

Філетон „ДІЛО“ З ДНЯ 6. ЧЕРВНЯ 1931.

Я. ГОРОДЕНЧУК.

Біда з писаниною.

— Жив було спокійно і якимось добре було, аж нараз щось йому заматрилося в голові, яхась „писанина“ і від тоді все зачалось. Бійжесь Бога чоловіче, коли на себе вже не звертаєш уваги, то май милосердя бодай надіймо!...

— Шож сталося? — питаю збентежений жінки.

— Десь у людей чоловіки, як Бог приказав, а тут кара Божа! Доведеться вже не виходити ані на крок із хати через твій дурний розум! Та хто це видав, хто чував, аби чоловік, який працює у своїх, був настільки — вибач — безличний і мав сміливість говорити голосно правду?

— Та що в біса сталося, що ти така поде-нервована?

— Як тобі вже не раз говорила, коли хочеш бути порядним чоловіком, не бери в руки пера. Ні! Йому захотілося бути „письменником“, а я через ті забаганки маю терпіти. Приходжу колись до „Братства“ на чайний вечір і саме тоді промовляв голова, який за все те, що в нас тепер робиться, а радше не робиться, робить відповідальними „непокликану“ особу, автора деяких дописок у пресі. Уяви собі, говорив і з мене очей не зводив...

— Мабуть ти йому заімпонувала — перебивав жартом.

— Йому ще я жартувати хочеться! Коби вони присідалися до тебе, так як до мене, тоді не знав, чи хотілось би тобі жартувати. Стрічає мене наша сеніора і питає, хто то від нас дописує до преси? Я зазвичай роблю великі очі та не ні-

чого не помагав... Ви — каже — знаєте про те і будь ласка перекажіть „пану писару“. хай залишить він тих наших людей у супокою. Що хтось ходить до кіна, чи на поліцейські забави, чи до чужих склепів, то це його особиста справа і до нього кожному зась... І так на кожному кроці. Навіть перекупки та адвокатські соліцизатори й машиністки добачують у тому страшній злочині і труляють на всі сторони, що аж тепер прийде всьому „кінець“ і все „заваляться“.

— Та бач оці соліцизатори й машиністки не така „публика“, що своїх хлібодавців уважає за лепомильних та всемогутчих, а веліла за тим їм ніяк не може поміститися в голові, що хтось може інакше думати.

— Е, ти все своє. Раз тобі кажу, що про ніщо більше писати не смієш. Тобі все одно, бо й так нікуди не ходиш, але не хочу слухати різних патаків та злочинних уваг, як це було сьогодні на засіданні відділу „Т-ва українських жінок“. Виринула там — між іншим — квестія одної лекції, а радше декламаторки на Святі Матері. Аж тут ні сіло ні впадо, пані рад. Все наймо накинута на того, що... не має про ніщо поняття і береться критикувати — пише до преси, а сам нічого не розуміє... Цей, кажучи до речі, провокаторський виступ пані радничкової мав хіба ту ціль, щоби мене виколоти, бо фактично він був спрямований на мою, а радше на нашу адресу, проте і я і вона і всі присутні докладно знали. Отже все те маю зносити через тебе, бо тобі забалося чіпати людей, що мають за собою величезні заслуги, тобі, смаркачеві, як слушно деякі тебе назвали. Вона навіть руки не подала мені!

— Алежбо ти дивна жінка! Невже тобі на тім так залежить, що хтось тобі подасть, чи не подасть руку? Хіба ти ще не пізналася на їхній

облуді, таж у них зовсім інші слова, а інші діла. Мені також деякі особи, що почули себе ображеними сказаною правдою, вже не подають ні руки, ні одного пальця. Та чи це вже така велика приємність подавати людям руку?

— Але на що тобі того всього? Сидів би тихо, мав би симпатії у всіх і чоловіком став би, а так що? Втратив і те, що маєш — а тоді що?... Головою муру чейже не розібеш! Ї облуда і фарисейство — мовчи! Роста хрупіада — ти не політик! Западає культурно-освітня робота — а чому інші нічого не роблять?

— Гм! Може й твоя правда, жінко, але вір мені, що як часом дещо напишу до газет, то не з особистого інтересу, — бо мені не платять, ще й гроші коштують! — і роблю це не зі злості до когось, але в тій вірі, що це бодай в частині спричиниться до оздоровлення і провітрення нашої атмосфери!

— Досить уже маю твоїх теорій! Іди переконуй інших, а не мене, а мені скажи чи ти може й про концерт, що давала його гімназія, то ти писав, га? Цього тільки тепер ще бракує!

Таж про нього і так напише „Сила“ і „Сельроб“. Підчас промови адавалося, що чуємо концерт через радіо із Харкова... Гадали, що після хорів ось-ось бахне інтернаціонал.

— Отже писав, чи ні? Таки нічого не кажеш — Не тільки не писав, але і не буду... — А шож ти знову там мажеш...? — Та я це тільки так собі... рахунки... — Як рахунки? Ані одного числа не бачу... — Ну, списую гріхи до сповіді за свої порухи з людьми.

Не знаю, чи жінка повірила. Але як дуже, Паве Редакторе, пізнати, хто пише і авіаки, те таки, бігме, не друкуйте.

На відтинку Тимчасової Ради м. Львова.

Дальші шовіністичні подвиги п. Володимирського.

У попередній нашій нотатці під повним наголосом подали ми про бурхливі засідання IV. секції Ради м. Львова в справі розділу субвенцій на протитуберкульозну працю серед населення м. Львова. Пригадуємо, що на тім засіданні секція не узгодила внеску р. Темницького, щоб признати відповідну підмогу також „Українському Гігієнічному Товариству“, мотивуючи свою відмову між іншим такими аргументами, будімо Укр. Гіг. Т-во не внесло прохання і будімо ново вале свою протитуберкульозну працю тільки на провінції, а не у Львові. Тому, що справа розділу субвенцій, як це було вказано в попередній нотатці „Діла“ — цілком несподівано і неформально найшла на денному порядку секції дня 26. V. внескодавця, що домагався призначити підмогу У. Г. Т., не міг мати під рукою потрібних матеріалів, щоб вказати, що всі аргументи, ужиті як мотиви відмови, є неправдиві. З природи річ могло це статися швидко на наступні засідання. Роздобувши ці матеріали, р. Темницький заявив на засіданні дня 2. VI., щоб справу вжити повністю на денний порядок, бо саме має під рукою матеріали, якими доведе по 1) що У. Г. Т. внесло до магістрату м. Львова відповідно мотивоване прохання, та це прохання остало досі без якоїсьбудь відповіді; по 2) що саме на терені м. Львова секція протитуберкульозна

У. Г. Т. розвинула в роках 1929—31 дуже живу, енергійну та успішну працю. З огляду на те, що попередня ухвала секції була обтяжена формальними похибками, які роблять її формально неважкою, а по суті спиралися на мотиви, що показали неправдивими р. Темницький заявив реалістичні попередньої ухвали, домагаючися, щоб цей його внесок поставити як першу точку порядку нарад.

Шовіністично засліплений голова секції IV. р. Володимирський заявив на це в подразненій тоні, що внеску цього не узгодить, а коли р. Темницький обставив при своїм і ждав підлати внесок під голосування р. Володимирський відібрав йому голос.

Супроти такого шовіністично-тенденційного, разячо неформального і з обов'язуючим регулярним явно суперечного поступовання голови секції, рад. Темницький заявив в імені радних українців, що на знак протесту складають свої реферати і засідання опускають.

До цього протесту долучилися також різні з клубу ППС і так само зложили свої реферати і засідання опустили. Разом чотирьох членів секції а саме рр. Дривняк, Фольмес, Стефанович і Темницький опустили засідання, наслідком чого забракло комплету, потрібного до ухвали секції.

Василь з Рави Руської і Таранько Михайло зі Львова.

Після відчитання привіт під „Відродження“, виголосив обширне вітання з діяльності Просвіти і інж. Микола Теоридло, попередивши про відомлення широким вступом, а якому амальовав підлого праці в Т-ві і ті повільні умовини, в яких вона ведеся. Ширше про це відомлення завтра.

Зараз після того відомлення забрав слово іменем Ревізійної Комісії през. д-р Кость Левицький, що представив касові відомлення Т-ва за час від 1. VII. 1929 до 30. VI. 1930.

Він поставив при кінці такі три внесення (показав їх лист): I. Заг. Збір Просвіти приймає до відома рахункове замкнення і улітків абсолютію Вилітові Т-ва. II. Заг. Збір звертається до Головного Виділу Просвіти, щоб він адержав даліше об'єктування майна Т-ва і перевів санацію свого економічного стану. III. Контрольна Комісія дякує за вибір на попередніх Заг. Зборах і просить її членів до нової Контрольної Комісії не вибирати.

В широкій дискусії, що почалася після поставлення цих внесень, забирало слово кілька разів промовців. Ширше про це завтра, тут замітимо лише, що дискусія велена була пасивна річчю й позакінчилась.

Після замирення дискусії Збори прийняли два перші внесення Ревізійної Комісії (II. внесення більшістю голосів) і приступили до вибору Виділу (двох третин членів — на місце тих, що по двох роках уступають).

На внесення Комісії-Матки Збори вибрали отсх нових членів Виділу:

НОВИЙ ВИДІЛ.

Мих. Галушинський — голова (під гучні оплески цілої сали), д-р Іван Бонк, Левицький Володимир, Колтунюк Ярослав, Терлецький Омелья, Турчин Лука, Павлович Ірена, о. Дзєрович Юліян, Сігалевич Володимир, д-р Глатішак Микола, Дужий Микола — члени. Заступники членів: Маталіс Семен, Пеленський Зеновій, Тишківська Евстахія, інж. Хроноват Мих., мгр. Теслюк Іван, Галибей Михайло.

Ревізійна Комісія: зпр. Кривуцький Павло, д-р Терлецький Мих., іве. Степюк Іван, д-р Колетчук Михайло, д-р Гіжа Іван. Заступники: Роман Кіос, Михайло Кіос.

По виборі виділу новозибраний голова, якому зготовлено овацію, подякував Зборам за вибір в імені своїм і всіх нових членів Виділу.

Прийнято ще кілька внесків і деператів і в год. 4.30 голова п. Галушинський замкнув Збори.

Ширше про хід цілих Зборів у завтрашньому числі.

Загальні Збори Т-ва „Просвіта“.

Річні Загальні Збори Т-ва „Просвіта“ у Львові відбулися в четвр. 4 п. м. в сали Ремісії. Палати при участі 247 умандатованих делегатів. Крім делегатів явилось теж трохи гостей. При окремому столі ліворуч засіли представники української преси, при другому столі праворуч — представники влади.

Збори отворив голова Т-ва пос. Мих. Галушинський, що довів до гостей, особливо о. Турковича ЧСВВ з Бразилії, котрий придбав там немало членів Просвіти. Відтак відчитав листу померших за два роки членів Т-ва (156 осіб). Присутні вшанували їх пам'ять повставши зі своїх місць. Богослуження за померлих членів Т-ва відбулося тогож дня в год. 8. рано в церкві Успення Преса. Богородиці.

Далі голова пояснив, чому теперішні Загальні Збори відбуваються аж тепер, по двох

роках. Причини того різні, м. ін. і відомі осінні події в минулому, а також вибори.

Після того голова зясував ті умовини, в яких у нас доводиться в останніх часах вести освітню працю. В довгий промові він подав свої погляди на освітню роботу і представив різниці в поглядах на ту справу, що були у нашому громадянстві колись і є тепер.

З черги відчитано правильник Загальних Зборів, який Збори прийняли одностайно.

Протоколи Заг. Зборів зперд двох літ Збори рішили не відчитувати, тільки прийняти його без читання до відома більшістю голосів.

Опісля на внесення д-ра Троїна з Холлопова вибрано комісію-матку у складі: Василь Бараник з Заліщищини, Добжинський Павло з Підгаєччини, о. Прийма Теофіл з Бобреччини, пос. Пеленський Зеновій зі Львова, інж. Териліюк

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 6. ЧЕРВНЯ 1931.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Перші стежки й перехресні.

Ол. Бабій: „Перехрестя“. Поезії. Львів 1930. В-во „Новина“. Стор. 68.

II.

Коли прирівняємо два сонети на ту саму тему Кедра й Чарнецького, вражає нас на перший погляд одно: формально цей нинішній вірш не є аніким кроком уперед від вірша зперд 23-ох літ. Щодо змісту то сонет Кедра може торкатися якоїсь гори, — Говерля тут ні при чому; у Чарнецького Говерля має наскрізь індивідуальні риси і поет переводить між нею і собою гарну паралелю.

Філантропи чи діячі, що беруть на себе видання збірки молодих талантів, не завжди роблять їм найкращіх прислугу. Молодий автор, що виступає вперше прилюдно, здебільша не думає про сприятливі дані свого виступу. Він по-лібий до пани, що рветься у світ і вибирає першу нагоду балю та вечериць.

На видавців паде похвальне завдання представити молодий талант ширшій громадці. Представити його в найкращих умовах це майже його відкрити. Важніше, ніж дати гроші на збірку поезій, очитистити її із усіх недотач, навіть якщо вона мала зажалти аж до своєї зрілості на прилюдний виступ. Але перейдім до збірки „Перехрестя“.

О. Бабій, що має вже за собою кілька збірок, назвав свою останню „Перехрестя“. Назва може й випадкова, але характеристична. Він стоїть не тільки на перехресті між еготичною м'якою любовною лірикою і сильними сусп. акордами, але й вагається між старою фактурою нашої поезії та новими її формальними досягненнями.

Поетичний талант Бабія — стихійний, бездомішки рефлексії; не він володіє формою, а форма ним. Раз приваблений настроєм він іде за ним напропаді; на цій дорозі він зустрічає теж нову поетичну квітку й понаїде в нею нову

Його квітки — прості, безпосередні образи й ясна, нескладна форма з бадьорим, навіть енергійним тоном; його ями — міркування, що замість прямувати до щораз яснішого вислову rado перетворює їх у символи не без деякої містики.

Пішов народ в роздор, розтіч,
Забрав між Скилю і Харибду,
А Сфінкс приліг до сірих скиб
І грізно нам глядить до віч.

Це ефектне і думка в якому але — не потрібне

Ось по якій лінії йде талант Бабія найкраще:

Моя матусю! Я в тюрмі.
Минають сумно дні за днями,
Немов тумани, що в зимі
Пливають над рідними полями.

...Впадуть мої слова в твій дім
Немов злодії серед ночі;
Ти-ж не ридай, не плач зовсім,
Отри свої старечі очі.

Або на тему весни:

Весела весно! Скільки тобі гимнів
Співали співаки?!
Та знов пливуть мої пісні нестримні
Як нині з гір струмки.

...Свій усміх шлю розспіваній царівні
За вічну новину:
Що світ, земля, мов казка є чарівні,
Життя — солодке сну.

Можна вважати такі вірші пребанальними. — не забуваймо, що ліричний поет, наче законний, мусить мати сміливість голосно сказати те, що відчуває, повторити сотий раз банальну правду, що — є зворушений, захоплений, кохає. Це сто разів краще, ніж шукати нових прехитрих слів у надії, що вони доведуть поета самі до нових думок.

Бабій наводить свої сильні тони в патріотичних піснях. Такі пісні по своїй природі мусять бути ясні, загально зрозумілі і їм не шко-

дить більше чи менше крапель публіцистики. Такі поезії зі збірки „Перехрестя“ як „Марш“, „Після бою“, „На руїнах“, „Ні“, „1917—1918“ виходять у нього краще, ніж роздумування над евангелієм, загробним життям або Ніцше.

Та може найкращі ті вірші, де небагаливий сентимент не домагається від поета нічого більшого, як дрібки широго зворушення:

Полями, ланами, під гору межою
Ішло в літню днину маленьке дівчатко.
Самотне, обдерте. Рукою дрібною
У кошику несло з обідом горнятка.

Бабій має сильний нахил до ідилічних образів. Вони виразніші в нього як хвилини сплну, а навіть крицевого дзвону. Все те, що має бути з кричі мусить яксьд перегоріти. Бабій має за маю терпцю, щоб зажалти на такий огонь. Він запалюється від одної перезетної іскри.

У тому розгоні він не має сили заволодіти віршем до краю — ні до останньої строфи, ні до її останнього рядка. Поети, що йдуть за натхненням, не вірять у таку просту річ: що вся сила натхнення залежна тільки від форми вислову, запасу образів і ідей. О. Бабій користується занадто легко готовими образами та ідеями.

І знов як давно, знов неволя...
Хто знає? може на стоаїття
Рабства, покори, лихоліття
Вас засудила люта доля.

...Не взяли ви віця свободи
З пожеж всенароднього бунту,
Бо ви не слухали народу:
Ні голосу від піль, від ґрунту.

Це майже публіцистика. Підкладена під музику вона людей „бере“ як передовини на стару тему „Горі імієм серця!“ без одної оригінальної думки.

Бабій усе ще в процесі духового розвитку, на перехресті між лірикою, що йде йому легко та що нагадує не одного іншого нашого поета і повою, що в першій мірі домагається ревіцій старих формальних досягнень.

Після розв'язання трьох українських гімназій.

Зажне для батьків і опікунів учеників бундівської державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі.

На підставі розмов делегації батьків у Кураторії Л. Ш. О. повідомляється в справі дальшої науки учеників б. гімназії, які хочуть посилати своїх синів на дальшу науку, можуть вносити подання в справі прийняття їх синів до державних гімназій (польських) в Тернополі або таких же гімназій в інших місцевостях, адресовані до Кураторії Л. Ш. О. у Львові.

До подання в справі прийняття ученика (без вступного іспиту) до тої самої класи, в якій ученик був у вересні 1930 р., треба долучити: 1) метрику ученика, 2) останнє шкільне свідоцтво, 3) свідоцтво моральності і 4) короткий опис життя, написаний учеником у польській мові, про те, де перебував і що робив ученик від 26/9 1930 — досі.

До подання в справі допущення ученика до вступного іспиту до класи безпосередньо вищої ніж та, в якій був ученик у вересні 1930 в б. гімназії, треба долучити — крім вище зазначених залучників — ще 5) виказ переробленого наукового матеріалу, зладжений у польській мові самим учеником.

У поданнях, які мають бути підписані батьками чи опікунами учеників, має бути виразно зазначено, в котрій місцевості і в якому типі школи батько бажає дальше вчити свого сина; також треба зазначити, чи в шк. р. 1930/31 просив ученик про прийняття до школи, в якій він, то з якої причини.

Подання треба складати (найdaleше до 15. червня ц. р.) для дальшого урядування на руки адв. д-ра Степана Бриковича в Тернополі вул. Гарицького ч. 7., де в годинах 10 до 12 передпол. можна одержати ще евентуальні ближчі інформації.

ОСТАННІ ВІСТІ

РИМСЬКИЙ КОНФЛІКТ.

У Римі розійшлися чутки, що йдуть переговори між Ватиканом і фашистським урядом (що порозуміння між ними можна вважати остаточно). Порозуміння це має ґрунтуватися на тій, що Католицьку Акцію зреорганізують. Начальних становищ в Акції не можуть займати люди, що колись належали до парт. репрезентації Італ. катоц. партії і котрі своє становище в Акції вихиснували для пропаганди в користь тієї партії. Нач. становища в Акції віддадуть єпископам. Церковна влада оголосить новий статут Акції в „Осерваторе Романо“, а іт. уряд затвердить той статут. Льокальні організації Акції, які поліція замкнула, будуть отворені. Церква домагається відшкодування за знищення в льокальній організації. Зачувати, що папа домагатиметься від уряду сатисфакції в справі зневаги на нього у пресі.

У зв'язку з розв'язанням товариств Акції оголосили промову папи до іт. священників, визначених на еміграцію. Папа критикував гостро фашистську партію, яка, на його думку, так як ніякий устрій, уряд чи держава не може забезпечити вічного добра. Церковні і надприродні справи належать до Церкви і вона не виречеться тієї місії. Події, до яких прийшло, порушили права Церкви й конкордату.

Часописи помістили ухвали директоріату фашистської партії в справі конфлікту з Ватиканом. Декларація підкреслює пошанування релігії, папи і його міністрів і церков та стверджує, що фашизм не дозволить розвивати опоз. акції під ніяким старим чи новим прапором. Це доказувало би, що конфлікт із Ватиканом не може бути скоро поладжений.

НОВИЙ БЕЛЬГІЙСЬКИЙ КАБІНЕТ.

Ренкен прийняв місію створення бельгійського кабінету. Ліберали дали зрозуміти, що уряд буде утворений на осн. унії католиків із лібералами. Закордонні справи одержить Ісман.

„НАВТІЛЮС“ ВИРУШИВ ДО БІГУНА.

4. червня відплинув із Нью-Йорку до Принстону „Навтілюс“. Його супроводжують торпедовець і гідроплан.

СПОРТ

УКРАЇНА—ОЛД-БОЙ 3:3 (1:0).

Вислід в загальному відповідає ходові гри. Виявилось, що недавні лігові гравці, які складають утворену на днях дружину олд-боїв, мають ще тверді роги і добре натискали Україну, яка до цих змагань виступила в напів резервовому складі і встигла досягнути тільки ремісний вислід, хоч уже веда 3:1. Можна сказати, що олд-бої творять нині добру А-класову дружину, а нові гравці мають багато часу, щоб зрозуміти їх техніку й

тактичні потягнення та їх рутину викликували для них справжній подив. Голі для України стріляли: Петрів (з підбражкового заміщення) і Скрегота (що трав тільки в другій половині, і то в нападі) та Воробець — оба з пробів. Голі для олд-боїв стріляли: Нехайол 2 (у тім один з карного) і д-р Гарбень, Видіва, що оглядали ці неспелі змагання, ведені незвичайно „фер“, було до 500.

ЛІГОВІ ЗМАГАННЯ.

Львів. ЛКС—Лехія 1:0 (1:0).
Варшава. Легія—Висла 1:0 (0:0).
Краків. Гарбарія—Польонія 2:0 (2:0).
ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО А-КЛАСИ.
Львів. Світезь—Чорні І. Б. 1:0 (1:0).
Стрий. Погонь—Гасмоней 3:2 (3:1).
Ряшів. Ресовія—П. Сокіл 2:1 (2:0).
Перемишль. Польонія—Лехія І. Б. 10:1 (4:0).
Станіславів. Ревера—Погонь І. Б. 2:2 (2:1).

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 1. і 2. VI. 1931 р.: масло експортне і десерове пріма 3:50 зол. В дні 3. VI. масло експортне 3:40 зол. а десерове пріма 3:30 зол., 4. VI. 1931 р.: масло експортне і десерове пріма — зол.; літра молока 23—24 сот; літра сметани 1:30 зол.; копа вень 3:60—3:80 зол.

НОВИНКИ

— Позір, Бережанщина! Ювілейне свято в 30-літні роковини Єпископства Експ. Митрополита Андрея гр. Шептицького відбудеться в Бережанах дня 7. червня ц. р. — Експ. Митрополит заповів приїзд до Бережан в неділю дня 7. червня ц. р. в год. 5-й попол. Тому всі процесії повинні явитися пів до пятої в ринку, щоб можна устатити їх на означеному місці. 3—4

— Вистава праць Петра Холодного була закрита 11. травня. Протягом 50 днів відвідали її 2070 осіб, в тому 22 групи молоді. Каталог продано 198 примірників. З огляду на вагу документного образу мистецького доробку Покійного сфотографовано виставу стінами та деякі образи на кольорові кліші і складено з цього окремих архів творів Мистця. Вступили і продажа каталогу в сумі 1956.90 зол. покрили всі видатки організації вистави (6 тижнів), трезання її (7 тижнів і звинення (2 тижні), друку каталогу з клішами та фотографування. Лишилася надвишка в сумі 182.29 зол. — В роковини смерті 7-го червня в неділю буде віддано для публічної продажі 26 образів Покійного. Оглядати їх можна в Нац. Музею від год. 11-ої. Закуплене буде зараз видане. — Адміністрація вистави.

— Відзначення нашої артистки. Голяндський журнал „Religieuse Kunst“ за місяць травень умістив статтю і репродукцію з емалі нашої відомої малярки емалірки Марії Дольницької, яка мешкає постійно у Відні і там веде свою роботу. М. Дольницькій запропонували професуру в „Кунстгвербешуле“ у Відні.

— Гайдамака в сутанні. Краківський ілюстрований Курерок, відомий зі своїх симпатій для українців, містить під таким заголовком уже другий допис про те, як то підчас походу українців на могили Героїв підчас Зелених Свят о. Каштанюк з хрестом у руці кинувся на поляка Кушинського і на кондуктора трамваю та страшенно лаяв їх. Як відомо, о. Каштанюк на нікого не нападав, нікому не грозив, але Курерок знов має нагоду вилити свою злобу на українців і виливає.

— Після відзначення Павла Ковжуна. Як відомо, талановитий український маляр з Наддніпрянщини, Павло Ковжун, що як емігрант перебуває у Львові, дістав на виставі екслібріса у Львів Анджельос похвальне відзначення. Польська преса за ПАТ-ом містить з Львів Анджельос телеграму, що польський маляр зі Львова Павел Ковжун удостоївся відзначення і приніс честь польському імені. До речі треба додати, що в Львів Анджельос взяло участь кругло 800 артистів графіків різних національностей, а з них лише 20 дістало нагороди, між ними і наш артист Павло Ковжун.

— Вакаційні оселі в Підлюті і на Соколі. Недавно поміщено в нашому часописі відомість про гуманне діло, якому дало почин Українське Гігієнічне Т-во закликом висилати дітей у гори на літній відпочинок. Ставляючи собі за мету клич: „в здоровому тілі, здорова душа“ та „через здорові одиниці до сильної нації“, У. Г. Т. розвинуло в цім напрямі оживлену діяльність. Вже поробило заходи коло влаштування вакаційної оселі для молоді середніх шкіл у Підлюті для дітей до 12-го року життя включно, а для старших на Соколі. Гарна гірська околиця, здоровий воздух, солідний лікарський та педагогічний догляд запевнює молоді добрий фізичний та духовний відпочинок. Оплата виноситиме від особи 70 зол., а не 60, як було подано попередньо. Вона відносно невелика, бо аналогічні польські т-ва установили висоту оплати 80—100 зол. — Довідуємося, що на подану в попередній статті адресу (д-р Василь Лев Генігга 24. І. п. —

години прийняв 19—20 щоденно крім субот, неділей і свят) напливають зголошення дітей, яких родичі перебувають у корінній Польщі. Ці батьки перші й найліпше відчували потребу та зрозуміли вагу й завдання вакаційної оселі. Тому, батьки, шліть своїх дітей на вакаційну оселю до Підлюті та на Соколі. Рівночасно У. Г. Т. просить управи провінціальних шкіл, батьківських кружків, оо. катехитів збирати зголошення найdaleше до дня 10. червня, а переслати до 12. ч. м. Родичі можуть зголошувати дітей прямо на подану вище адресу. Нехай молодь старається в управах своїх шкіл про знижки до останньої стації в Брошні. Про час приїзду на оселю і правильник дістануть повідомлення всі кандидати(ки) в половині червня.

— Самогубство команданта марш. сторожі. У Варшаві в будинку соймового готелю випив фляшку вероналю командант маршалківської сторожі підпор. рез. Карбовський. В дуже небезпечній стані перевезли його у шпиталь.

— 3 антирелігійного фронту на Україні. У Звягелі на Волині підчас Зелених Свят група „безбожників“ напала на віруючих, що вертали з церкви і почала з ними бійку, викрикуючи: „Геть з Богом і попами“. Віруючі обороняли себе, міліція допомогала „безбожникам“ і вбила кілька осіб.

— Придане добра річ, але без жінки. Руза Бугерівна була бідною дівчиною, мала заледви кілька соток приданого і мріяла про хлопця, який би оженився з нею. З нею познайомився львівський кавалер Стах Рудницький і сказав, що оженився з нею, якщо дістане від неї придане згори, бо він потрібує грошей. Дівчина повірила, дала йому кількості золотих, а Рудницький взяв гроші і пропав без сліду. Тепер за ним шукає поліція, а Руза плаче.

— Старушка під ровером. У Львові при вул. Гавзнера Чеслав Малиновський переїхав ровером 76-літню Вільгельміну Томашевську, яка наслідком того вмерла на потрясення мозку.

— Повоєнна молодь. В повіті Ланьцут між парубками села Косини і села Рогіжної панувало ворожнеча за дівчата. На днях коли хлопці з Рогіжної гуляли на весіллі парубки з Косини вкинули через вікно ручну гранату і ранили 14 осіб.

— Жертва праці й необережності. В львівській пральні при вул. Личаківській ч. 19 робітниця Ева Тимчишин виймаючи з рухомого кітла ковнірці, поводитися так необережно, що вістря кітла урвало їй руку вище ліктя. Ева Тимчишин лежить у лічниці.

— Самовбивства. У Варшаві при вул. Сенаторській повісився робітник Кусак, який від кількох місяців не мав праці і жив у крайній нужді. — У Варшаві застрелився також поліціант Стройновський. Це вже третє самовбивство серед варшавських поліціантів цього року.

— Студенти набили поліціанта. У Вильні поліціант Пясецький не любив студентів і коли студенти уладили в одній справі академічне віче, цей поліціант, хоч і не мав наказу своєї команди, пішов на студентське віче слідити за тим, що говорять студенти. Горячкової студенти викинули Пясецького за двері і трохи набили його. В цій справі дирекція поліції у Вильні і ректорат університету видали окремі комунікати.

— До чого воно йде? У Вудзіню під Бидгощем скочив під поїзд і згинув 11-літній учень Павло Шарж. У листі залишеним дома він написав, що життя йому не подобається і тому він покидає світ.

— Страйк у Калуші. В калуських салінах вибух страйк, у якому бере участь 722 робітників. Робітники вимагають, щоб їм підвищити платню і прийняти до праці 240 безробітних. Між учасниками страйку й директорами салін ідуть переговори.

— Великий страйк у Ленінграді. У ленінградських та дооколичних фабриках вибух страйк, у яким бере участь майже 100.000 робітників, що домагаються більшої платні і хліба.

— Вбивство на сексуальній тлі. В Янові на Поморі якийсь звихнений тип збещестив у лісі 9-літню Марію Вишневіську, потім покалічив її на цілім тілі ножем, а трупа сховав у корчах. Поліція шукає звихненого вбивника.

— Убитий за 25 золотих. Коло Новгородка на Виленичній бандити напали на купця Шмідевича і в надії, що найдуть в нього багато грошей, убили його. Бандити перешукали його кишені, найшли тільки 25 золотих і повтікали.

— Забрали вчительські платні. Управитель школи Станіслав Цюлек віз із Любліна місячні пенсії для учителів своєї округи. По дорозі на нього напали бандити, набили міцно і забрали в нього 3000 зол., зникли в лісах.

— Служниця вбила свою паню. В німецькій місті Лігніцах 20-літня служниця Гільда Арнольд із Берліна застрілила жінку поштового урядовця Менцеля, в якого ця служниця служила. Сталося це з пімсти тому, що господиня закидала цій служниці крадіж біжутерії й оголосила це в пресі, а виявилось, що цю біжутерію вкрав хтось інший.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
П'ятниця, 5. червня, год. 7:00 і 9:15 веч.
„Муринська ревіз-оперетка“.
Субота, 6. червня, год. 7:00 і 9:15 веч.
„Муринська ревіз-оперетка“.
Неділя, 7. червня, год. 7:00 і 9:15 веч.
„Муринська ревіз-оперетка“.

Театр Рівності (в Нар. Домі):
П'ятниця, 5. червня, година 7:30 веч.
„Галло Галло! Радіо Шікаго“.
Субота, 6. червня, година 7:30 веч.
„Що хочете? Комедія Шенспіра“.
Неділя, 7. червня, година 7:30 веч.
„Що хочете? Комедія Шенспіра“.

Малый Міський Театр:
9—5 червня вечірній.

Театр Кольосей:

Субота, 6. червня, година 8:30 веч.
Російська балабайкова співочо-танкова
група із солістом Е. Дубровіном.
Неділя, 7. червня, година 8:30 веч.
Російська балабайкова співочо-танкова
група із солістом Е. Дубровіном.

Кіна.

АПЛЬО: Звукова фільма „Він і його
тестра“ (Валета Буріан, Анні Ондра).
КАСІНО: Зв. фільма „Співач гір“
(Лоренс Тибет).

КОЛЬОСЕН: Нечиніє.

ЛЕВ: Звукова фільма „Вояки та па-
чалі моря“ (Підводна німецько-англій-
ська боротьба).

МАРСУСЕНЬКА: Звукова фільма „Ша-
сенний харизмат“ і долатки.

ОАЗА: „Перший веселий тиждень
Метро-Голдвін-Маєр“ (Пірати, Геті із
дектистами Нічиз еспада і т. д.)

ПАПАС: Звукова фільма „Мелодія
влясти“ (Джанет Гейнор).

ПАН: Звукова фільма „Жертвенна ніч“
(Перша жінка в житті муніцип.).

ПАСАЖ: „Ливіна“, Людина з бла-
китною душею, звуковий долаток.

ПРОМІНЬ: „Загляда маска“ (Фербенкс).

ФІТАМОРГІНА: „Липар мадам д'Амур“
та „Пат і Патахон як герої“.

ХИМЕРА: „Чортиня в Триполісу“.

СТИЛЕВ: „Заборонений овоч“.

УПІХА: „Генерал“ (Бастер Кітон) та
„Діот“ (Льон Чаней).

Програма радіо.

П'ятниця 5. червня 1931.

Варшава (1411,5) 18:00 Легка музика.
Льондон (356,3) 13:00 Концерт. Берлін
(419) 16:30 Концерт. Рим (441,2) 17:00
Концерт. Прага (456,2) 14:30 Концерт.
Відень (316,4) 15:20 Капела Гавита.
Будапешт (550,5) 19:40 Концерт. Харків
(937,5) 15:00 Концерт. Ленінград (1000)
Концерт.

Субота 6. червня 1931.

Варшава (1411,5) 20:30 Італійська лег-
ка музика. Вільно (368,1) 18:00 Богосла-
влення в Острій Брамлі. Льондон (356,3)
20:00 Камеральна музика. Берлін (419)
19:00 Концерт солістів. Рим (441,2) 17:00
Концерт. Прага (456,2) 20:00 „Буря“
Фібіа. Будапешт (550,5) 12:15 Цига-
нська оркестра. Харків (937,5) 15:00 Кон-
церт. Ленінград (1000) 16:30 Концерт.

Львівське радіо.

П'ятниця 5. червня 1931.

9:35—11:20 Трансмісія з чеської Праги,
12:10, 15:10, 16:00, 17:25, 19:20, 19:50 Гра-
мофон, 19:10 Метеоролог. комунікат,
19:45 Спортова скрипка, 16:15 Коротко-
хвиловий утос, 16:25 Ауд. для хорів,
16:30 Фр. акція, 17:40 Госп. огляд, 17:35
Відчит, 18:00 Легка музика, 19:00 Все-
чина, 19:35 Літ. балайка, 20:00 Прес.
рад. деяки, 20:5 Концерт, 22:00 Фей-
летон, 22:15 Додаток до прес. рад. де-
яки, 22:20 Технічна скрипка, 22:45
Музика.

Субота 6. червня 1931.

14:35 Шаховий утос, 14:40 Госп. ко-
мунікат, 15:10, 17:15 Грамофон, 15:30
Почт. скрипка для наймозодних, 16:00
Прогр. для дітей, 16:25 Муз. авдіція
исод. талантів, 16:55 Відчит, 18:00 Бо-
гослуження, 19:00 Всечина, 19:40 Різдв.
скрипка й бірка, 20:00 Прес. рад. де-
яки, 20:15 Фейлетон, 20:30 Концерт,
21:20 Шопенівський концерт, 22:45 Му-
зика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

У дівочій учительській семінарії
„Рідної Школи“ у Львові, вул. Мо-
нацького 12, відбудуться аспірантські
на курс І, ІІ, ІІІ, ІV. дня 23. червня,
4 на курс І, дня 27—30. червня. — Зго-
дуюватися устно або письменно до Ди-
реції семінарії до дня 15. червня, мо-
жна й пізніше. — Дирекція. 2176 2—3

Кооп. Український Театр у Львові.
Український Нар. Театр ім. І. Тобіле-
вича в Станіславові.

Тустановичі:

5. VI „Лялька“.
6. VI „Жінка, що вбила“.
7. VI „Гетьман Дорошенко“.

Стрий: тільки і нистава

8. VI „Мина Мазайло“.

Бодехів:

9. VI „Лялька“.
10. VI „Жінка, що вбила“.
11. VI „Життя Паризжа“.

12. VI „Мина Мазайло“.

13. VI „Чесна Сузанна“.

14. VI „Хмара“.

1873

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЗОЛОТО, БРИЛІАНТИ, СРІБЛО —

опикує безплатно і купує по високій
ціні Домбровські і Розважескі,
Львів, Академічна ч. 2. Фабричний склад
годинників. — Довготрива гарантія.
1447 16—?

Ворохта — Пансіон „Черемшина“

порукає соняшні кімнати враз з ці-
лим утриманням. — Ціни помірковані.
2066 4—5

● 1⁻ зол. в двох стравах смачні
й здорові обіди:
Кампіана 5, двері 2. 2163 2—3

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБ-

НІ ВИРОБИ продає за готівку і на
рати від десятків літ у цілім краю аніа
фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл.
Марійська ч. 5. Купую бриланти, золо-
то, срібло, плачу найвищі ціни. 1538

ДЛЯ ЛІТНИКІВ до винайму вілля
„Надія“ в Підлісєві, станія в місці,
над Протом між горами і шпильковими
лісами на липень і серпень. Кімнати
з обстановкою й харчем або без харчу.
Ціна дешева. — Згодошення: Надія
Юрчинська, Тернопіль, Острожського 72.
2154 3—3

Д ОРА вілля 3 кімнати, кухня, 2 вера-
ди, господарські будинки, окодо
морг голода, кервиця — 1400 доларів.
В ОРОХТА — 600 сяжнів парцелі, чу-
десне положення. Ціна 750 ам. дол.
Продасть Ігнат, Львів, вул. Куркова 24.
2171 2—3

Д ІМ мурований біля суду повітового —
чиниш місячно 25 дол. з городом
і садком тисячу сяжнів продаж дешево.
Листи до Адміністрації „Діла“ „Біла
суду“. 2148 2—3

У МЕБЛЬОВАНА кімната фронтова
вул. Виспянського до винайму. —
Згодошення вул. Домініканська 11. пар-
тер при касі. 2179 1—2

2 КІМНАТИ з кухнею пошукую від
1. липня. — Д-р МIRON Зарицький,
Філія Академічної Гімназії. 2177 1—3

● П ОРОХІВНИКИ, буди до авт,
брезентові вітрилики — найдеш-
евше джерело — Робітня „ПАЛІНЮМ“
Вірнєська 3. тел. 54—24.

З ГУБЛЕНО ше неповищений вексель,
з дати: Львів 2. вересня 1930 р.
на квоту 900 зол. підписаний Іваном
Чорнієм. Текст векселя в українській
мові. Отрим цей вексель уважною-
ється. 2180

Я МНА ад ЯРЕМЧЕ продам парцелю
1000 метрів біля станії. — Листи
до Адміністрації „Діла“ „Ямна“. 2148 2—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Д-Р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

буаиш лікар заграничних клінік, спеціаліст
скірних, венеричних і сексуальних недуг
(полова немія) та лікарської косметики
ординує в скірних недугах
і т. д. від год 8½, — 10, 14—16.
в косметичні від 10—11 і 16—18
в неділі і свята від 10—11.
Гірське сонце, Вапофор, Діатермія, Кріо-
терапія, Сепаративні ждальні.
Львів, вул. Синіуська ч. 22, III. п.
(біля Нар. Гостиниці).
Вінда до житку. Телефон 38—90.

Ширить наш часопис!

Міліон зародків
на одній мусі

Мухи причиняються до поширю-
вання недуг. Розмноження мух
влекшує ширення епідемії тифу,
яка зникає в зимову пору, коли
мухи гинуть. З метою самоохорони
треба їх нищити, розпилюючи „Фліт“.

„Фліт“ зовсім нищить мухи, комарі,
блохи, комахню, молі, блошиці, та-
ракани та рівночасно і їх яечка.
„Фліт“ який розпилюємо є смертель-
ний для різних комах, а притім не
шкодить зовсім людині. Легкий для
ужитку. Не робить плям. „Фліт“
не треба порівнювати з іншими
середниками проти комах. Дома-
гайтеся жовтої бляшанки з чорною
опаскою, при чому стережіться
підроблювань.

РОЗПИЛЮЙТЕ

FLIT

Оригінальний „Фліт“ продається виключно
в щільно замкнених бляшанках.

ГРЕБЕНІВ. Священничий пансіон „Зелені“

порукає соняшні кімнати з бал-
конами. Прегарні види на долину ріки
Опору. Добрий і смачний харч. —
Помірковані ціни. — Отворення
20. травня. 195010—12

Дентист ЯКІВ НАСС

Львів, вул. Синіуська ч. 17. II. п.
Телеф. 65—73.

Приймає від 9—13 і 15—18, в неділі
і свята за попереднім замовленням.

Виконує всі праці, що входять в обсяг но-
вочасної дентистики.

2135

5-5

НАКЛАДНЯ SCHERL у БЕРЛІНІ

порукає саідуючі свої видавництва:
Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner
Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche,
Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild,
Scherr's Magazin, Allgemeiner Wegweiser,
Praktischer Wegweiser.

Адреса всіх видавництв така:

BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35—41.

В перемислі треба зазначувати:

Ausland-Abteilung. Місія платности в
Польщі: Банк для торгівлі та промислу,
Познань (чекове конто в ПКО ч. 200.490).
Почтове конто у Берліні: Berlin, N-o
3.111. 79—?

Присилайте передплату!

Найдешевші книжки!

МИХАЙЛО ВОЗНЯК

ІВ. БЕЛЕЙ і ОЛ. КОНИСЬКИЙ

До звязків Галичини з Наддніпрянщи-
ною. — Ціна 50 сот., з почт. пере-
силкою 70 сот.

ШЕВЧЕНКО і КНЯЖНА РЕПІНА

Ціна 1:50 зол., на почт. перес. 50 сот.

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК

КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР

Ціна 50 сот., з поштовою перес. 70 сот.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.

СМІХ ЗЕМЛІ

Ціна 1:50 зол., з почт. перес. 2:10 зол.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади І. II. і III. часть

Ціна 8— золотих — без пересилки

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французьк. мови М. Руд-
ницького. — Ціна 3— зол., з почт.
пересилкою 4— зол.

Можна дістати в Адм. „Діла“

Львів, Ринок 10. II. п.

або в книгарнях.